

Torsdagen den 21 januari

Kl. 14.30

*Arbetsplena under
februari månad**Om sysselsättningen i
Morgongåva*

Förhandlingarna leddes av tredje vice talmannen.

1 § Justerades protokollet för den 13 innevarande månad.

2 § Arbetsplena under februari månad

Anf. 1 TREDJE VICE TALMANNEN:

Med ändring av den utdelade tidsplanen inställs det arbetsplenum som utsatts till onsdagen den 17 februari. Denna dag kan således i sin helhet utnyttjas för utskottsarbete.

Debattiden vid kammarens sammanträden onsdagen den 10 februari kl. 14.00 och onsdagen den 24 februari kl. 09.00 uppskattas till 1 1/2 resp. 2 timmar.

3 § Svar på fråga 1987/88:298 om sysselsättningen i Morgongåva

Anf. 2 Arbetsmarknadsminister INGELA THALÉN:

Herr talman! Hans Petersson i Hallstahammar har frågat industriminister Thage G Peterson vad han avser att göra för att trygga arbetstillfällena för de uppsagda från Rauma-Repola i Morgongåva. Frågan har överlämnats till mig för besvarande.

Arbetsförmedlingen i Sala har redan påbörjat sitt arbete med att bistå de uppsagda. En samrådsgrupp bildades redan i höstas. Förmedlingen har haft informationsmöte för all personal och informerat om vilken service den kan erbjuda. Sedan i måndags är två arbetsförmedlare placerade på företaget. Inom arbetsmarknadsverket utreds för närvarande vilka resurser som behövs i form av arbetsförmedling, insatser från arbetsmarknadsinstitut och arbetsmarknadspolitiska åtgärder i övrigt. Arbetet med att hjälpa de anställda till annan sysselsättning underlättas av att förmedlingen kunnat vara på plats redan ett halvt år innan avvecklingen av företaget skall ske.

Mot bakgrund av de insatser som nu görs av arbetsmarknadsverket är någon åtgärd från min sida inte erforderlig.

Anf. 3 HANS PETERSSON i Hallstahammar (vpk):

Herr talman! Jag får tacka för svaret, även om det har lämnats av arbetsmarknadsminister Thalén. Jag ställde frågan till industriministern mot bakgrund av tidigare debatter som han och jag har haft beträffande både internationellt ägande, som det handlar om när det gäller Rauma-Repola, och ägarens ansvar för utvecklingen på industriorterna, vilket är en principiell och industripolitisk fråga som sträcker sig väsentligt längre än vad arbetsförmedlingen i Sala kan ansvara för. Därför är jag litet besviken över att svaret innebär att industriministern inte tänker göra något.

Vi har många gånger diskuterat ägarens ansvar. Detta är ett fall där ägaren lägger ned en produktion som sysselsätter närmare 200 anställda på en liten bruksort vilken är helt beroende av detta företag. Den här ägaren har i andra sammanhang uppträtt på samma sätt, nämligen när det gäller Stensele Mekaniska Verkstad. Därför hade det funnits anledning att diskutera det privata ägandet – dess roll och betydelse för utvecklingen på de olika orterna.

Dessutom tycker jag att det finns skäl att föra en diskussion rent principiellt och faktiskt kräva åtgärder från regeringen. Jag anser att insatser från regeringen är erforderliga, i motsats till vad som sägs i svaret. I årets finansplan berömmar sig regeringen mycket när det gäller sysselsättningsutvecklingen och den regionala utvecklingen, även om det sägs att det fortfarande finns problem kvar att lösa. Regeringen säger i finansplanen att den enda restriktion som finns för en fortsatt ekonomisk utveckling är bristen på yrkeskunnig arbetskraft. I detta fall är det fråga om en fullt utvecklad industri med avancerade möjligheter för produktion. Jag har varit och tittat på den i samband med andra ägarbyten. Vi har utbildad arbetskraft för mekanisk industri som vill bo och arbeta på denna ort och är förtvivlad över att ägaren inte tar sitt ansvar. Då borde regeringen försöka dra i några trådar för att få dit annan produktion. Annars stämmer inställningen väldigt dåligt med vad man säger om dessa viktiga problem.

Jag skulle vilja ställa frågan: Vad vill regeringen göra för att få ägaren att ta sitt ansvar? Vad vill regeringen göra för att få annan ägare och annan produktion till orten?

Anf. 4 Arbetsmarknadsminister INGELA THALÉN:

Herr talman! När det gäller de uppsagda kommer det naturligtvis att krävas en viss omställning. Men det finns – detta vill jag framhålla med hänvisning till vad som här sagts – anställda med mycket god utbildning. Dessa är efterfrågade på arbetsmarknaden. Det finns viss efterfrågan i orter runt omkring – i Heby, Sala, Östervåla och Uppsala.

Från Heby kommun har man vid uppvaktningar hemställt att just Heby kommun skall prioriteras för att få ett regionalpolitiskt stöd, och man har begärt att investeringsfonderna skall få utnyttjas i kommunen. Dessa frågor behandlas just nu i industridepartementet och finansdepartementet, men några beslut är ännu inte fattade. Beträffande framtiden för företaget är de centrala förhandlingarna nyss avslutade, och det är väl tidigt att säga någonting om hur utvecklingen blir.

För övrigt vidtar arbetsmarknadsverket ett antal åtgärder genom sin reguljära verksamhet. Som jag nämnde inledningsvis är det fråga om väldigt

bra åtgärder just för att ta hand om de anställda i ett företag som utsätts för en sådan här förändring.

Prot. 1987/88:55
21 januari 1988

Anf. 5 HANS PETERSSON i Hallstahammar (vpk):

Herr talman! Visst arbetar man på arbetsförmedlingen, och visst har AMS satts in. Visst har länsstyrelsen uppmärksammat frågan, och visst har regeringen uppvaktats, men man har inte fått några svar. Jag menar att det här är en principiellt viktig fråga för folk på en liten ort – väl att jämföra med bruksorterna i Bergslagen – som bor där sedan lång tid tillbaka, som vill arbeta och leva där. Det finns en bra produktionsanläggning och yrkesutbildad arbetskraft, men ägaren smiter från sitt ansvar. Regeringen har tidigare hävdats att man visst kan kräva ett ansvar av ägaren. Det är just vad man skall göra; man skall inte ställa krav härvidlag på regeringen.

Nu hänvisas det bara till att man kan pendla och att det kan finnas arbete på någon annan plats. Visst är det väl bra om man får jobb på annan ort, men det kan inte vara den första lösningen för en ort av den här typen. Lämnar man Morgongåva i sticket på detta sätt, visar man att man inte menar någonting med regionalpolitiken från regeringens sida.

Överläggningen var härmed avslutad.

4 § Svar på fråga 1987/88:286 om pensionsrätten för vissa skogsarbetare hos domänverket

Anf. 6 Statsrådet BENGT K Å JOHANSSON:

Herr talman! John Andersson har frågat industriministern om han är beredd att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta till de orättvisor i fråga om pensionsrätten som enligt hans uppfattning åsamkats vissa skogsarbetare, som övergått till anställning i domänverket i samband med att verket förvärvat skogsmark.

Arbetet inom regeringen är så fördelat att det är jag som skall svara på frågan.

Frågan gäller närmast samordningen mellan statlig pensionsrätt och pensionsrätt enligt den s. k. STP-planen på grund av anställning hos privat arbetsgivare.

Pensionsåldern enligt STP-planen är 65 år, medan skogsarbetare hos domänverket kan avgå med ålderspension redan vid 60 års ålder. Vid beräkning av ålderspension enligt det statliga pensionsavtalet är huvudregeln att anställningstid med pensionsrätt enligt STP-planen tillgodoräknas för pensionsutbetalningar först från 65 års ålder. För den som följt med när staten övertagit viss verksamhet tillgodoräknas dock STP-tiden även för pensionsutbetalningar före 65 års ålder.

Det innebär att tiden i den direkt övertagna verksamheten tillgodoräknas från pensionsavgången även om den sker före 65 års ålder, medan tiden i den indirekt övertagna verksamheten tillgodoräknas först vid 65 års ålder, enligt reglerna om samordning med pensionsrätt enligt STP-planen.

Jag har erfarit att domänverket erbjudit berörda skogsarbetare att få vara

*Om pensionsrätten för
vissa skogsarbetare hos
domänverket*

Prot. 1987/88:55
21 januari 1988

*Om pensionsrätten för
vissa skogsarbetare hos
domänverket*

kvar i tjänst tills de fyllt 65 år. Deras pensioner kommer då att beräknas på all pensionsgrundande tid.

Några ytterligare åtgärder, från min sida, anser jag inte vara erforderliga.

Anf. 7 JOHN ANDERSSON (vpk):

Herr talman! Jag får tacka statsrådet för svaret på min fråga.

Som förtroendevald får man ofta förfrågningar och propåer från människor som anser sig ha kommit i kläm mellan olika paragrafer och bestämmelser. Ofta uppfattas förhållandena som orättvisa och även ologiska. Jag har i min fråga tagit upp just ett sådant fall. I det konkreta fallet har det tydligen inte blivit några problem, om det inte har förekommit flera köp, utan det har varit ett direkt övertagande av verksamheten.

Man förstår de här människorna, som i dag kanske jobbar sida vid sida med folk som varit anställda vid domänverket sedan tidigare. Den ene får pension vid 60 års ålder, medan den andre tvingas arbeta fram till 65 års ålder för att få tillgodoräkna sig hela sin arbetstid.

I det konkreta fallet gäller det en anställd som varit 30 år i skogen. Vill han sluta vid 60 års ålder har han bara sex år att tillgodoräkna sig, eftersom man börjar räkningen när han anställdes vid domänverket i samband med det senaste köpet.

Det här är inte någon större fråga, utan jag tycker att det borde gå att åstadkomma en förändring. Det hela uppfattas som mycket orättvist, och jag kan inte se annat än man måste hålla med vederbörande om att förhållandena inte är bra.

Jag noterar att statsrådet inte ämnar vidta några ytterligare åtgärder. Jag kan självfallet inte tvinga statsrådet till det, men jag tycker att det borde vara möjligt att åstadkomma några tilläggsbestämmelser just i sådana här sällfall.

Anf. 8 Statsrådet BENGT K Å JOHANSSON:

Herr talman! Jag är väl medveten om att det kan uppstå och uppstår irritation i samband med pensioner där de som går i pension kan ha haft anställning på flera olika platser och därmed får olika pensionsregler.

Jag vill understryka att sådana här frågor måste klaras ut vid den tidpunkt när övertagandet sker. Så har det också varit i det här fallet, och därför kan förhållandena inte regleras i efterhand, som jag ser det.

Det finns en rad liknande situationer som alla har lösts i samband med att beslut om övertagande fattades. Då klargjordes också pensionsvillkoren.

Anf. 9 JOHN ANDERSSON (vpk):

Herr talman! Det är klart att man kan resonera på det sättet, och jag kan ha en viss förståelse för de argumenten.

Om det vore den anställde själv som tog initiativ till och själv bestämde sig för att byta arbetsgivare, då vore det en annan sak. Men dessa människor följer ju med som något slags inventarier när vederbörande företag gör upp om köp.

De här människorna har följt med från Klippankoncernen över Södra skogsägarna till domänverket. De har inte haft några möjligheter att påverka

utvecklingen. I vad mån de fackliga organisationerna har bevakat sådana här frågor eller ej känner jag inte till.

Jag tycker att den här frågan är av sådan art att det borde gå att i efterhand göra någonting åt förhållandena.

Anf. 10 Statsrådet BENGTT K Å JOHANSSON:

Herr talman! Jag vill bara klargöra att de människor som det gäller inte har fått sämre pensionsvillkor därför att det har blivit en annan arbetsgivare. Däremot har det blivit skilda pensionsvillkor hos den nya arbetsgivaren – det är rätt.

Anf. 11 JOHN ANDERSSON (vpk):

Herr talman! Det är klart att man kan diskutera om det har blivit sämre eller bättre. Men faktum kvarstår att om den anställde skall få tillgodoräkna sig hela sin anställningstid, då tvingas han jobba fem år längre än t. ex. hans kompis som redan tidigare varit anställd vid domänverket.

Överläggningen var härmed avslutad.

5 § Svar på fråga 1987/88:299 om posttransporterna mellan Stockholm och Visby

Anf. 12 Kommunikationsminister SVEN HULTERSTRÖM:

Herr talman! Jan Jennehag har frågat mig vilka åtgärder jag planerar att vidta för att uppnå kostnadsrättvisa mellan postverket och transportföretag vad gäller posttransporterna mellan Stockholm och Visby samt i andra liknande fall.

För innevarande budgetår har riksdagen anslagit 52 milj. kr. i transportstöd för Gotland. Av detta avses 45 milj. kr. användas till koncessionstrafiken. Genom stödet till färjetrafiken subventioneras taxan på godstransporterna till och från Gotland med ca 75 %. Detta gäller för allt stödberättigat gods, däribland posttransporter, oavsett vem som utför transporten.

För transportföretag gäller att de inte får ta ut ett högre pris för transporter till och från Gotland än vad som tillämpas i fråga om motsvarande transport på fastlandet. För att möjliggöra denna lika prissättning får företaget i stället ta ut ett pristillägg, s. k. Gotlandstillägg, med högst 0,6 % på nettofraktsumman i varje enskilt fraktavtal i all inrikes fjärrtrafik. För vissa transportföretag räcker inte detta särskilda tillägg för att täcka merkostnaderna. I dessa fall kan ett utjämningsbidrag utgå efter ansökan hos transportrådet inom en ram på 7 milj. kr.

Systemet med Gotlandstillägg och i vissa fall utjämningsbidrag är följaktligen konstruerat för att möjliggöra en utjämning av transportföretagens taxor för fjärrtransporter till Gotland så att de motsvarar de som gäller för landet i övrigt. I och med att posten inte bedriver transportverksamhet mot särskild taxa saknas skäl att låta detta prisutjämningsystem omfatta även posten.

Statens pris- och kartellnämnd och transportrådet har i uppdrag att

granska utfallet av stödet. Jag planerar för närvarande inga särskilda åtgärder beträffande transportstödet.

Om den s. k. Deltavägen i Timrå kommun

Anf. 13 JAN JENNEHAG (vpk):

Herr talman! Jag tackar kommunikationsministern för det utförliga svaret.

Att posten för närvarande inte bedriver transportverksamhet mot särskild taxa innebär väl i och för sig inte att man inte skulle kunna göra det om man hade kapacitet för och vilja till detta. Därför kvarstår det faktum att transportstödet i så fall skulle kunna utgå.

Jag tolkar alltså kommunikationsministern så, att posten i princip skall kunna utnyttja transportstödet. Är detta riktigt?

Anf. 14 Kommunikationsminister SVEN HULTERSTRÖM:

Herr talman! Ja, om posten arbetar under samma förutsättningar som de andra transportföretagen. Men såvitt jag förstår har posten ingen anledning att göra detta.

Det finns emellertid inget som hindrar posten från att, precis som transportföretagen har gjort, inrätta något slags interndeberingssystem där man tar ut en avgift på sina övriga tjänster för att kompensera sig för eventuella kostnader som man har på Gotlandstransporterna. Ett sådant system kan naturligtvis posten i och för sig inrätta. Jag vill inte rekommendera detta, och det jag nu har sagt skall inte uppfattas som en rekommendation. Tvärtom föreslog ju regeringen – det var väl för två år sedan – riksdagen att hela detta system med Gotlandstillägg skulle upphöra. Men riksdagen var av annan mening, och därför finns den här typen av stöd kvar.

Överläggningen var härmed avslutad.

6 § Svar på fråga 1987/88:300 om den s. k. Deltavägen i Timrå kommun

Anf. 15 Kommunikationsminister SVEN HULTERSTRÖM:

Herr talman! Martin Olsson har frågat mig vilka hänsyn till miljökonsekvenserna som har tagits inför beslutet om igångsättande av byggandet av Deltavägen.

Som Martin Olsson nämner i sin fråga kompletterades väglagen under år 1987 bl. a. med en bestämmelse om att arbetsplan för byggande av väg skall innehålla en miljökonsekvensbeskrivning. Syftet med denna komplettering av väglagen var dels att säkerställa att miljökonsekvenserna av ett vägprojekt *alltid* beskrivs i en arbetsplan, dels att sådana beskrivningar görs i ett tidigt skede i projekteringsprocessen.

Arbetsplanen för Deltavägen fastställdes den 10 maj 1985. Vägens konsekvenser för miljön har utretts noga. Arbetet med detta har skett i nära samråd med de miljövärdande myndigheterna. Med hänsyn till den känsliga miljön i området har vägverket samrått med naturvårdsverket, som har tillstyrkt arbetsplanen. Vägens miljökonsekvenser har således utretts noggrant och uppfyller de krav som numera ställs i väglagen på sådana utredningar.

Som exempel på miljöhänsyn som tillgodosetts i arbetsplanen kan jag nämna att broarna över deltat försetts med extra stora öppningar för att minimera vägens påverkan på fortsatt deltabildning.

Anf. 16 MARTIN OLSSON (c):

Herr talman! Jag ber att få tacka kommunikationsministern för svaret på min fråga.

Indalsälvens delta är ett 1 000 ha stort imponerande naturområde med betydande miljövärden. Vi är många som har motsatt oss planerna på att bygga en väg över deltat dels för att vi vill bevara deltat, dels för att vi anser att tillgängliga begränsade väganlag skall användas för mera nödvändiga projekt.

Det är uppenbart att de som har drivit igenom beslutet om Deltavägen inte har lyckats övertyga motståndarna. Egentligen får det väl ses som ett misslyckande, när man efter så många års förberedelser inte har kunnat få till stånd enighet. I november beslutades om tidigareläggning av statliga investeringar, och på så sätt har regeringen möjliggjort att vägbygget kan startas denna vinter.

Jag har frågat vilka miljöhänsyn som har tagits, och jag har hänvisat till väglagens nuvarande regler. Jag vill därför fråga kommunikationsministern om man kan tolka uttrycken i hans svar så, att en miljökonsekvensbeskrivning har gjorts som svarar mot vad väglagen sedan drygt ett halvår innebär.

Jag vill erinra om att miljö- och energiministern lär ha sagt att motorvägsbygget i Bohuslän var det sista vägbygget som skulle genomföras utan att miljökonsekvenserna beaktades. Det har även sagts att i det fallet kom miljöopinionen och miljösynpunkterna in för sent i arbetet med vägen. Jag vill fråga: Har miljösynpunkterna kommit in för sent även i detta ärende, eftersom det alltså finns motsättningar, när arbetet med att bygga vägen skall påbörjas?

Det är ju många som är emot detta vägbygge, bl. a. det parti jag representerar, liksom miljöorganisationer och naturvårdsorganisationer. Dessa organisationer är motståndare till denna väg. Jag vill fråga kommunikationsministern om miljökonsekvenserna verkligen har beskrivits på ett tillfredsställande sätt och så noggrant att opinionen har kunnat bli på det klara med vad detta vägbygge innebär? Det finns farhågor för miljön hos en bred opinion.

Anf. 17 Kommunikationsminister SVEN HULTERSTRÖM:

Herr talman! Jag uppfattar det material som vägverket har redovisat i detta ärende, som bl. a. innefattar kontakter med de miljövårdande myndigheterna, så att även om detta beslut fattades 1985 har man i processen tagit hänsyn till miljökonsekvenserna såsom det varit avsett i den senare tillkomna lagstiftningen.

Jag vågar göra antagandet att det är just denna typ av diskussioner – om Deltavägen och även andra större vägprojekt – som har medverkat till att lagstiftningen har ändrats på denna punkt. Men det har inte hindrat att man har kunnat ta dessa hänsyn i förväg. I och för sig måste man inte ha en lag för att kunna ta miljöhänsyn. Jag menar att vägverket i stor utsträckning har tagit

dessa hänsyn. En förändrad lagstiftning innebär inte, även om den är viktig, att det inte kommer att finnas olika åsikter även i framtiden om vägprojekt och deras lämplighet ur miljösynpunkt. Men i detta fall har man enligt min mening tagit miljöhänsyn.

Anf. 18 MARTIN OLSSON (c):

Herr talman! Det råder olika uppfattningar om huruvida det har tagits miljöhänsyn i tillräckligt stor utsträckning. Uppenbart är att kommunikationsministern tolkar situationen så att man har arbetat i lagens anda, även om kommunikationsministern inte vågar säga att det har gjorts en miljökonsekvensbeskrivning på det sätt som numera är föreskrivet.

Det är klart att det kan vara svårt att nå full enighet. Jag tror dock att ju noggrannare man utreder frågor, ju noggrannare man gör bedömningar och ju större hänsyn man kan ta till olika intressen, desto bättre möjligheter finns det att få stor förståelse för ibland nödvändiga ingrepp i miljön. Miljöintressena kan då i många fall få gå före kalla ekonomiska intressen.

Jag har ju varit med i länsstyrelsen i Västernorrland under nästan hela 1970-talet, och vi har diskuterat denna fråga många gånger. Från vårt partis sida har vi då alltid motsatt oss den här vägen dels på grund av miljöintressen, dels därför att investeringarna behövs på andra håll. Den senare frågan skall vi emellertid inte diskutera nu.

Överläggningen var härmed avslutad.

7 § Svar på fråga 1987/88:308 om personalförstärkning till länsstyrelsernas naturvårdsenheter

Anf. 19 Miljö- och energiminister BIRGITTA DAHL:

Herr talman! Karl Erik Olsson har frågat mig vilka åtgärder regeringen ämnar vidta så att länsstyrelsernas naturvårdsenheter kan utnyttja de 10 milj. kr. som anslås i budgetpropositionen till nödvändiga personalförstärkningar.

Jag vill meddela att civilministern avser att, snarast och i samråd med mig, klargöra hur dessa medel skall användas. Detta arbete har redan inletts.

Jag avser vidare att återkomma till frågan om länsstyrelsernas resurser för miljövard i den miljöpolitiska propositionen, där miljövardens organisation skall behandlas i sin helhet.

Anf. 20 KARL ERIK OLSSON (c):

Herr talman! Jag ber att få tacka miljö- och energiministern för svaret.

I höstas uppstod en debatt om länsstyrelsernas kapacitet när det gäller miljötillsynen. Frågan gällde bl. a. freonutsläpp. I samband med denna debatt och tilläggspropositionen motionerade bl. a. jag om ett ytterligare anslag om 10 milj. kr. Motionen behandlades så småningom i jordbruksutskottet. Vi hade då fått information om att medel skulle komma att anslås, så det fattades inget beslut i frågan vid det tillfället.

I årets budget anslås också medel, men det anslaget har karaktären av ett engångsbelopp. Vid kontakt som jag hade förra veckan med länsstyrelsens

naturvårdsenhet hemma i mitt län uttalades stor oro över att dessa medel skulle finnas tillgängliga bara ett år. Därför vågade man inte anställa ytterligare personal. Detta är naturligtvis inte bra: Som jag har förstått saken går det inte att utöva miljötillsyn utan personal. Råder det brist i miljötillsynen krävs det därför ytterligare personal.

Jag vill fråga energiministern: Om miljötillsynen var otillräcklig, behövdes det då mer folk? Om det är på det sättet, kan vi då rekommendera länsstyrelserna att använda de medel som anslagits till att anställa mer personal för att klara den målsättning som vi har för detta arbete?

Anf. 21 Miljö- och energiminister BIRGITTA DAHL:

Herr talman! För att det inte skall råda några missförstånd på den här punkten vill jag säga att detta är ett engångsanslag i den meningen att det är första steget på en mer omfattande resursförstärkning till de miljövårdande organisationerna och myndigheterna, däribland länsstyrelserna, till vilket vi återkommer i propositionen och senare. Vi ansåg att detta arbete var så brådskande att vi måste anslå medel redan i budgeten.

Vidare har civilministern och jag redan haft överläggningar med berörda parter. Vi hade överläggningar i december med landshövdingarna. Jag träffade så sent som i går länsråden och naturvårdsdirektörerna. Civilministern har för sin del också fört överläggningar.

Jag vill alltså försäkra att det här inte är ett engångsanslag i dålig bemärkelse utan är att se som det första steget i en mer omfattande process. Diskussionen med länsstyrelserna om hur medlen skall användas är redan i gång.

Jag har också, liksom civilministern, understrukit att det är mycket viktigt att länsstyrelserna nu i sitt arbete allmänt prioriterar miljöskyddet och att man alltså inte gör andra omfördelningar som så att säga jämnar ut effekterna av det tillskott som de nu har fått.

Anf. 22 KARL ERIK OLSSON (c):

Herr talman! Jag vet att civilministern före jul, i samband med en annan frågedebatt – eller möjligen interpellationsdebatt – här i riksdagen har uttryckt att det var angeläget att få fram resurser att förstärka personalen och att man skulle kunna börja rekryteringen redan nu under våren. Det var uppenbarligen så i alla fall i förra veckan, att den information om ett långsiktigt anslag som miljöministern nu talar om inte hade nått länsstyrelsen.

Vad kan det då bero på att det är så här motsägande uppgifter? Jag återkommer till det jag sade tidigare, att det inte är tillfredsställande om vi på central nivå uppenbarligen är överens om att anslå medel men man ute på länen säger: Det finns medel, men vi vågar inte använda dem.

Anf. 23 Miljö- och energiminister BIRGITTA DAHL:

Herr talman! Det kan jag faktiskt inte förstå. Den här informationen lämnade civilministern och jag på landshövdingemötet den 10 december.

Det är i och för sig så att vi har sagt att det här inte kommer att smetas ut jämnt, utan det kommer att ske en bedömning av var insatserna bäst behövs,

i samråd med länsstyrelserna. Men de kommer att få underhandsbesked under våren, så att de slipper vänta med att sätta i gång jobbet till dess att regleringsbrevet föreligger vid halvårsskiftet.

Nu är det dessutom så att den länsstyrelse som Karl Erik Olsson har kontakt med har fått extra resurser för arbetet med Laholmsbukten, så jag tycker inte man skall klaga så förskräckligt.

Anf. 24 KARL ERIK OLSSON (c):

Herr talman! Jag vill inte påstå att länsstyrelserna har klagat förskräckligt, men de har varit oroliga för på vilket sätt de skulle kunna använda pengarna. Nu hoppas jag emellertid att om det har funnits en oro så kan den debatt vi har haft under några minuter råda bot på denna, när man har hört miljöministern försäkra att det kommer pengar i fortsättningen. Jag hoppas bara att det inte blir något återbud senare.

Överläggningen var härmed avslutad.

8 § Proposition 1987/88:100 med förslag till statsbudget för budgetåret 1988/89 hänvisades till utskott enligt följande:

Statsbudget för budgetåret 1988/89	Finansutskottet
Bil. 1 Finansplanen	Finansutskottet
Bil. 2 Gemensamma frågor med undantag för punkterna	Finansutskottet
1 Regelförenkling och delegering	Konstitutionsutskottet
2 Decentralisering	Arbetsmarknadsutskottet
3 Statliga myndigheters tillgänglighet	Konstitutionsutskottet
4 Den nordiska utbytestjänstgöringen	Arbetsmarknadsutskottet
6 Samordning av den civila och den militära vädertjänsten	Trafikutskottet
8 Jämställdhet i statsförvaltningen,	
9 Regeringens behörighet att inrätta statligt reglerade tjänster och	
10 De statliga förnyelsefonderna	Arbetsmarknadsutskottet
13 Förnyelse av den kommunala självstyrelsen och demokratin,	
14 Den offentliga sektorns informationsverksamhet	Konstitutionsutskottet
Bil. 3 Kungl. hov- och slottsstaterna	Konstitutionsutskottet

Bil. 4	Justitiedepartementet	Justitieutskottet
	med undantag för punkterna	
	G 2 Datainspektionen	Konstitutions- utskottet
	G 5 Bokföringsnämnden	Lagutskottet
	H 4–5 Stöd till politiska partier – Allmänna val	Konstitutions- utskottet
Bil. 5	Utrikesdepartementet	Utrikesutskottet
	med undantag för punkterna	
	B 6–7 Organisationer för internationell handel och råvarusamarbete m. m. – Internationell rå- varulagring	Näringsutskottet
	E 1–3 Kommerskollegium – Exportkredit- nämnden, täckande av vissa utgifter för skadeer- sättningar	Näringsutskottet
Bil. 6	Försvarsdepartementet	Försvarsutskottet
Bil. 7	Socialdepartementet	Socialutskottet
	med undantag för	
	Litt. B Administration av socialförsäkring m. m.	Socialförsäkrings- utskottet
	punkterna	
	C 2–3 Bidrag till föräldraförsäkringen – Vård- bidrag för handikappade barn	
	C 5 Barnpensioner	Socialförsäkrings- utskottet
	Litt. D Försäkring vid sjukdom, handikapp och ålderdom	Socialförsäkrings- utskottet
Bil. 8	Kommunikationsdepartementet	Trafikutskottet
Bil. 9	Finansdepartementet	Finansutskottet
	med undantag för punkterna	
	B 1–2 Riksskatteverket – Regional och lokal skatteförvaltning	Skatteutskottet
	B 4–6 Stämpelomkostnader – Ersättning till postverket m. fl. för bestyret med skatteupp- börd m. m.	Skatteutskottet
	B 3 Kronofogdemyndigheterna	Lagutskottet
	C 1 Marknadsdomstolen och	
	C 4–5 Konsumentverket – Allmänna reklama- tionsnämnden	Lagutskottet
	C 2–3 Näringsfrihetsombudsmannen – Statens pris- och kartellnämnd	Näringsutskottet
	D 4–6 Tullverket	Skatteutskottet
	D 9–10 Bankinspektionen – Försäkringsin- spektionen	Näringsutskottet
	F 1–4 Bidrag till vissa internationella byråer och organisationer m. m. – Exportkreditbidrag	Skatteutskottet

Bil. 10	Utbildningsdepartementet	Utbildnings- utskottet
	med undantag för	
	Litt. E Studiestöd m. m.	Socialförsäkrings- utskottet
	Litt. F Kulturverksamhet m. m. punkterna	Kulturutskottet
	G 1–5 Statens biografbyrå – Arkivet för ljud och bild: Insamlingsverksamhet m. m.,	
	G 9 Stöd till kulturtidskrifter,	
	G 12–23 Litteraturstöd – Sändningar av fin- ländska televisionsprogram,	
	Avsnittet Sveriges Radio m. m. (s. 492–517)	Kulturutskottet
	G 6–8 Presstödsnämnden – Lån till dags- pressen,	
	G 10–11 Stöd till radio- och kassettidningar – Bidrag till Stiftelsen för lättläst nyhetsinforma- tion	Konstitutions- utskottet
	Litt. H Internationellt-kulturellt samarbete	Kulturutskottet
Bil. 11	Jordbruksdepartementet	Jordbruks- utskottet
	med undantag för	
	Litt. H Ungdomsfrågor och	
	Litt. I Idrott, rekreation och turism	Kulturutskottet
Bil. 12	Arbetsmarknadsdepartementet	Arbetsmarknads- utskottet
	med undantag för punkterna	
	C 1–3 Arbetarskyddsstyrelsen och yrkesin- spektionen – Institutet för arbetsmiljöforskning:	
	Anskaffning av vetenskaplig apparatur	Socialutskottet
	Litt. D Invandring m. m.	Socialförsäkrings- utskottet
Bil. 13	Bostadsdepartementet	Bostadsutskottet
Bil. 14	Industridepartementet	Näringsutskottet
	med undantag för	
	avsnitt 3 Regionalpolitik (s. 17–33)	Arbetsmarknads- utskottet
	Litt. C Regional utveckling	Arbetsmarknads- utskottet
Bil. 15	Civildepartementet	Finansutskottet
	med undantag för	
	Litt. C Statlig personalpolitik m. m.	Arbetsmarknads- utskottet
	Litt. D Länsstyrelserna m. m.	Bostadsutskottet
	Litt. E Kyrkliga ändamål	Kulturutskottet
	Litt. F Övriga ändamål	Arbetsmarknads- utskottet

Bil. 16	Miljö- och energidepartementet	Jordbruks- utskottet	Prot. 1987/88:55 21 januari 1988
	med undantag för Litt. C Energi	Näringsutskottet	
Bil. 17	Riksdagen och dess myndigheter m. m.	Konstitutions- utskottet	<i>Meddelande om inter- pellation</i>
	med undantag för punkterna B 1-2 Riksgäldskontoret och B 4 Riksdagens revisorer och deras kansli	Finansutskottet	
Bil. 18	Räntor på statsskulden, m. m.	Finansutskottet	
Bil. 19	Öförutsedda utgifter	Finansutskottet	
Bil. 20	Beredskapsbudget för totalförsvarets civila del	Försvarsutskottet	

9 § Anmäldes och bordlades

Propositionerna

1987/88:76 om uppskjuten tidpunkt för gallring av socialnämndernas person-
akter och personregister

1987/88:77 om preskription av sjöpanträtt

1987/88:78 om avreglering av yrkestrafiken

1987/88:80 om bistånd åt asylsökande, m. m.

10 § Meddelande om interpellation

Meddelades att följande interpellation framställts

den 21 januari

1987/88:166 av *Margaretha af Ugglas* (m) till statsrådet *Lena Hjelm-Wallén*
om planerna på visst bistånd till Moçambique, m. m.:

Enligt pressuppgifter har utrikesdepartementet långt gångna planer på att med biståndsmedel stödja Moçambiques armé. Om dessa uppgifter är korrekta är regeringen på väg att utan riksdagens hörande förändra en av de viktiga principer som hittills varit vägledande för svenskt bistånd till de fattiga länderna, nämligen att biståndet skall gå till humanitära ändamål och ej till militära.

Då vidmakthållande av denna princip torde vara av stor vikt för många enskildas biståndsvilja vill jag till biståndsministern ställa följande frågor:

Föreligger planer att med biståndsmedel stödja Moçambiques armé?

Avser biståndsministern i så fall att förelägga riksdagen särskilt förslag härom?

Är insatser till militära ändamål planerade i fler mottagarländer av svenskt bistånd?

Pröt. 1987/88:55
21 januari 1988

Meddelande om fråga

11 § Meddelande om fråga

Meddelades att följande fråga framstälts

den 20 januari

1987/88:311 av *Erkki Tammenoksa* (s) till civilministern om finska språkets betydelse vid tjänstetillsättningar:

Regeringen har i juni 1987 beslutat att upphäva kungörelsen från 1930 angående finska språket som merit vid tjänstetillsättningar i Norrbotten. Beslutet grundar sig, vad jag förstår, på riksdagens beslut om meritvärdering i statlig tjänst.

Är statsrådet medveten om att beslutet kan misstolkas och att en precisering behövs för att klargöra finska språkets betydelse vid tjänstetillsättningar?

12 § Kammaren åtskildes kl. 15.02.

In fidem

SUNE K. JOHANSSON

/Olof Marcusson